Мотивационно писмо за Дистриктен Интеракт Представител – елект

Мотивация. Какво е мотивацията? За мен лично – двигателят на нашите действия и нещото, което ни тласка да вземем дадено решение, да направим нещо и да продължаваме да го правим, когато вече сме се захванали с него. Пишейки това мотивационно писмо, в което трябва да изявя личната си позиция относно това, защо се кандидатирам за Дистриктен Интеракт Представител-елект за 2015/16 Ротарианска година, аз сама не можах да дам на себе си еднозначен отговор. Това е така, защото факторите, които ме накараха да взема това решение, не са един или два.

Едно от нещата, които ме подтикнаха първоначално да стана част от Интеракт, беше всичко, което бях чувала и виждала – всичко, което беше направено за подобряването на атмосферата и обстановка в онези училища, в които има клубове; за моралните идеи и ценности, които са в основата на Ротари и са разпространени и в Интеракт . Виждах отстрани реализирани и успешни проекти и един ден се запитах - "Какво всъщност е чувството, когато главното лице зад колисите си ти?". Казах си, че ще ида на една сбирка на клуба, за да се убедя от личен опит дали това е моето "нещо", а после ще реша дали наистина искам да бъда част от програмата. Така и направих и дори не се замислих повече над предишния въпрос.От онзи момент нещата се развиха с такава скорост, че дори самата аз не проумявам.

Веднъж част от клуба, аз се вдъхновявах все повече и повече с всяка седмична сбирка, с всеки един проект и всяка една инициатива. Когато бях номинирана и избрана за президент на клуба ми, виждането ми за него се промени изцяло. Вече не виждах само съмишленици и приятели, видях членовете, които очакваха аз да предам мотивацията и енергията си на тях, да бъда лидер и да ги сплотя, да правя компромиси, когато се налага, да обсъждаме заедно проблемите и да търсим решенията им - всички заедно, редом с Ротари клуба ни спонсор, така докато не постигнем единогласие. В началото бе трудно да канализирам това, което бях научила – чисто теоритично - относно Ротари, глобалните инициативи, проекти и програми, но и чисто практически – уменията и качествата, които бях придобила като член на клуба и клубните комисии и да го предам на останалите. Стъпка по стъпка обаче това се случи – създадохме стабилна основа и традиции в нашия така млад клуб.
От огромно значение за това беше и фактът, че тази година съм част от Дистриктната Интеракт Комисия като АДИП за Зона 12. Виждах проблемите и на останалите клубове и опитвах да предпазя нашия от същите.

Сега, когато се кандидатирам за ДИП-елект, гледната ми точка относно Интеракт отново се променя изоснови. На всички ни е ясно, че тази година е тежка за Дистрикта. Ясно е също, че през следващата Ротарианска година нещата няма да бъдат по-леки, напротив, защото в момента в Д2482 се работи върху основни неща, които не са както

би следвало да са, и това трябва да продължи и в идните години, а не да бъде прекъснато.

За мен от изключителна важност за идната година е най-вече това, повече клубове “да се учат на Интеракт” – какво всъщност е програмата и как трябва да работи, за да е в хармония с Ротарианските ценности и правила. Второто нещо, което за мен е наистина важно, е подобряването на връзката между Ротари клуба-спонсор и Интеракт клуба - това, да работим екипно, да споделяме проблемите си и да ги решаваме, заедно да преодоляваме трудностите и пречките по пътя към успешната ни работа, ще ни направи не само истински ротариански приятели, но и такива в живота, защото Ротари има на какво да научи както Интеракт, така и интерактора – лидерски умения и ценни житейски уроци. Третото основно нещо, което е наложително, е рационален начин за решаване на проблема с дистриктите събития. Това е противоречива и деликатна тема, която обаче не може и не бива да бъде тема табу, само защото е неудобна за много от нас – напротив, върху това трябва да бъде сериозно работено.

Ако бъда избрана за Дистриктен Интеракт Представител – елект, основният ми девиз на работа ще бъде известната сентенция “Мисли глобално, действай локално”. Смятам, че насърчаването на работата на вътрешноклубно и зонално ниво и поддържане на стабилна информационна мрежа относно новините и проблемте в Дистрикт 2482 – България е ключът към успешното му бъдещо развитие и надграждане на това, което са постигнали досегашните Дистриктни комисии. Ще бъда и иноватор – ще опитам да включа нови идеи и нови цели, които интеракторите да следват.

Интеракт ми даде толкова много – получих възможността да се развия личностно, да подобря много свои умения и качества и да продължавам да ги подобрявам всеки ден, да работя в екип, рамо до рамо с останалите от клуба си, да създам много нови контакти и истински приятелства, да запечатам в съзнанието си толкова много красиви моменти. Но нещото, което най-силно ценя е възможността да изпитам всички емоции, у мен и у околните, които настъпват след успешно реализиран проект, да се почувствам удовлетворена. Именно затова казвам и винаги ще, че Интеракт е гордост, но и отговорност. За мен е привилетия да мога да се наричам интерактор.

За мен би било огромна чест, ако бъда избрана за ДИП-елект за следващата Ротарианска година. И понеже не обичам да давам напразни обещания, ще дам едно, което със сигурност няма да е такова – ще дам всичко от себе си, за да прогресира Дистрикта, за да можем заедно да работим за развитие на клубовете, за тяхното надграждане и подобряване на дейността им.

Е, мисля, че отговорих на въпроса каква мотивацията ми за тази кандидатура – тя е Интеракт.

Биляна Апостолова